

[Gammelgaard]

ning, at man skal have uvildige personer til at rede trådene ud i spørgsmål af denne art. Er ministeren enig eller uenig med sin partifælle og med Kristeligt Folkepartis medlem?

Formanden:

Vi har en taletid på et minut på nuværende tidspunkt.

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Jeg mener, at hr. Gammelgaard overfortolker, hvad der er hensigten med arbejdsgruppen. Der er ingen tvivl om, at jeg som minister her får et grundlag for besvarelse af disse spørgsmål, men hvilke konklusioner der skal drages, er jeg ikke i stand til at kunne sige, men det forstår jeg, at hr. Gammelgaard er, og det kan måske skyldes, at hr. Gammelgaard har siddet i en regering, hvor disse problemer også har eksisteret; man kunne ikke få dem løst, men det må så være min opgave. Selv om jeg ikke kan gøre det i henhold til forretningsordenen, vil jeg gerne spørge hr. Gammelgaard, hvem det eksakt er, at hr. Gammelgaard mener der skal rejses tjenestemandssager mod?

Gammelgaard (KF):

Jeg har da ikke talt om, at der skulle rejses tjenestemandssager. Jeg har talt om, at ministeren har meddelt offentligheden, at der skal gennemføres en undersøgelse af en række dispositioner, der har fundet sted i DSB, og en undersøgelse af DSB's fremtidige virke.

Så spørger jeg ministeren: Når der nu i arbejdsgruppen sidder personer – og det har flere af regeringspartierne medlemmer gjort opmærksom på – der direkte har med de spørgsmål at gøre, som skal undersøges, hvordan forestiller ministeren sig så, at han kan være sikker på, at det bliver en uvildig redegørelse?

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Nu har jeg jo før stået – også over for hr. Gammelgaard – i spørgetiden og er blevet anklaget for ikke at være loyal eller at have fulgt tjenestemændenes rådgivning. Dengang tog hr. Gammelgaard fejl.

Nu beder hr. Gammelgaard mig om at undsige de embedsmænd, som jeg har tillid til giver mig besvarelse af de spørgsmål, jeg har rejst over for dem. Jeg fatter ikke, hvad meningen er!

Min besvarelse er fortsat, at jeg har nedsat en gruppe, der skal udrede en række forhold ved DSB. Dens resultat vil jeg offentliggøre, og det vil danne grundlag for min besvarelse til statsrevisorerne og af de spørgsmål, der bliver stillet i Folketingets udvalg.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 116

12) Til *sundhedsministeren* af:

Karen Højte Jensen (KF):

»Hvad agter ministeren at foretage sig, for at EF's kommende lægemiddelagentur placeres i Danmark, nu hvor ratifikationsprocessen vedrørende Maastricht-traktaten kan afsluttes?«

Skriftlig begrundelse

Spørgsmål nr. S 1049 stillet den 28. juni 1993 af spørgeren havde følgende ordlyd: »Hvad er resultatet af de initiativer, regeringen tog under EF-topmødet i København for at sikre Danmark EF's lægemiddelagentur?« På baggrund af drøftelser forud for Det Europæiske Råds møde i København den 21.-22. juni 1993 lød svaret, at sagen ikke var politisk moden til beslutning, bl.a. fordi ratifikationsprocessen vedrørende Maastricht-traktaten ikke var afsluttet i alle medlemslande.

Efter at Tysklands forfatningsdomstol har afsagt sin kendelse, kan Tyskland som sidste medlemsland ratificere Maastricht-traktaten, og ministeren bør nu tage nogle initiativer til at sikre, at lægemiddelagenturet bliver placeret i Danmark.

Karen Højte Jensen (KF):

På det kommende topmøde skal EF-institutionerne placeres.

Den konservative gruppe har længe ønsket, at miljøagenturet placeres i Danmark, men tilsyneladende er det langtfra sikkert, at dette sker. Derfor er det vigtigt, at regeringen aktivt arbejder for, at Danmark så får lægemiddelagenturet, så Danmark ikke sidder tilbage med sorteper.

Når jeg tidligere har rejst spørgsmålet om lægemiddelagenturet, har sundhedsministeren undskyldt sin manglende aktivitet med, at ratifikationsprocessen vedrørende Maastricht-